384R2089

21.7.84 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* N:o L 193/1

NEUVOSTON ASETUS (ETY) N:o 2089/84,

annettu 19 päivänä heinäkuuta 1984,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Japanista ja Singaporesta peräisin olevien kuulalaakerien tuonnissa

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 20 päivänä joulukuuta 1979 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3017/79(1), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (ETY) N:o 1580/82(2), ja erityisesti sen 12 artiklan,

ottaa huomioon komission mainitussa asetuksessa säädettyä neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan tekemän ehdotuksen,

sekä katsoo, että:

A. Väliaikaiset toimenpiteet

1) Asetuksella (ETY) N:o 744/84(3) komissio otti käyttöön väliaikaisen polkumyyntitullin Japanista ja Singaporesta peräisin olevien syväuraisten, yksirivisten, ulkohalkaisijaltaan enintään 30 mm olevien säteiskuulalaakereiden tuonnissa.

B. Menettelyn jatko

2) Väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisen jälkeen kaikki osapuolet, joita alustaviin toteamuksiin johtava tutkimus koskee, pyysivät komissiolta mahdollisuutta tulla kuulluksi ja niille annettiin tämä mahdollisuus, ja ne ilmoittivat kirjallisesti näkökantansa kyseisestä tullista.

3) Samat osapuolet pyysivät myös tietoja tietyistä tosiseikoista ja olennaisista havainnoista, joiden perusteella komissio päätti suositella lopullisia toimenpiteitä, ja pyyntöön suostuttiin.

4) Alustaviin toteamuksiin johtavan tutkimuksen lisäksi komissio teki tarkastuksen NMB Italia Srl:n toimitiloissa Bareggiossa Italiassa.

5) Asetuksessa (ETY) N:o 744/84 olevassa 3 artiklassa säädetyssä määräajassa yhdeksän kyseisten kuulalaakerien japanilaista valmistajaa, jotka arvioivat olevansa vain merkityksettömiä tuottajia ja jotka eivät olleet toimineet polkumyyntimenettelyn aloitusilmoituksen mukaisesti, ilmoittautuivat komissiolle. Ne kaikki pyysivät vapautusta polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä ja niille annettiin mahdollisuus tarvittaessa ilmaista näkökantansa suullisesti. Yksikään niistä ei käyttänyt tätä mahdollisuutta.

6) Valmistajista neljä, eli:

— Inoue Jikuuke Kogyo Co. Ltd, Osaka,

— SMT Nankai Seiko Co. Ltd, Osaka,

— ISC NSK Micro Precision Co. Ltd, Tokio,

— Kitanihon Seiko Co. Ltd, Ashihetsu,

vahvistivat, että ne eivät vieneet tuotteitaan yhteisöön, ja tämän vuoksi ne jätettiin tutkimuksen ulkopuolelle.

7) Valmistajista kolme, eli:

— MMM Matsuo Bearing Co. Ltd, Osaka,

— Izumoto Seiko Co. Ltd, Osaka,

— WTW Wada Seiko Co. Ltd, Osaka,

vahvistivat vieneensä tuotteitaan yhteisöön kyseisenä ajanjaksona ja toimittivat komissiolle tiedot kirjallisesti. Nämä tiedot tutkittiin ja todettiin epätäydellisiksi.

8) Valmistajista kaksi, eli:

— Tottori Yamakei Bearing Ltd, Seisakusho,

— TOK Bearing Co. Ltd, Tokio,

eivät toimittaneet minkäänlaisia tietoja asetetussa määräajassa, ja tämän vuoksi ne oli jätettävä huomioon ottamatta.

(1) EYVL N:o L 339, 31.12.1979, s. 1

(2) EYVL N:o L 178, 22.6.1982, s. 9

(3) EYVL N:o L 79, 23.3.1984, s. 8; oikaisu julkaistu EYVL:ssä N:o L 86, 29.3.1984, s. 31.

9) Yksi japanilainen valmistaja, Asahi Seiko Co., Osaka, ilmoittautui vahvistetun määräajan päättymisen jälkeen.

10) Kaksi kyseisten kuulalaakerien tuojaa, eli:

— Kugellager Fiedler, Seevetal, Saksan liittotasavalta,

— Findling Wälzlager, Karlsruhe, Saksan liittotasavalta,

ilmoittivat asianmukaisesti näkökantansa komissiolle joko kirjallisesti tai suullisesti.

C. Normaaliarvo

JAPANI

11) Normaaliarvo laskettiin lopulta kyseisistä osapuolista riippumattomien ostajien maksoivat kotimarkkinoilla maksaman keskihinnan perusteella. Niissä tapauksissa, joissa tuottaja/viejä kävi kauppaa suoraan näiden ostajien kanssa tai kokonaan omistamisensa tai hallitsemisensa jakeluyhtiöiden välityksellä, käytettiin riippumattomien ostajien painotettua myyntihintaa, poikkeuksena kuitenkin epätavalliset olosuhteet.

SINGAPORE

12) Minebea-yhtymän viennin normaaliarvo laskettiin lopulta alustavassa määrityksessä käytetyn menetelmän perusteella eli ainoan yhtymän toimittaman tuotantokustannuksia koskevan tiedon avulla, huolimatta tämän menetelmän soveltuvuutta kohtaan esitetyistä varauksista.

13) Minebea-yhtymä pyysi, että yhteen sen laajennusvaiheessa olevaan tuotantoyksikköön kiinnitettäisiin erityistä huomiota. Se arvioi, että normaaliarvon laskemisen olisi perustuttava tutkimuksessa tarkoitetun ajanjakson jälkeen kirjattuihin tuotantokustannuksiin, koska silloin yksikkökustannukset olivat alhaisemmat tuotantokyvyn lisäyksen ja sen tehokkaamman hyödyntämisen vuoksi. Se myös vahvisti, että vastoin asetuksen (ETY) N:o 3017/79 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohtaa ei ollut syytä sisällyttää voittomarginaalia laskettuun normaaliarvoon, koska olosuhteet huomioon ottaen laajennusvaiheessa toteutuneen myynnin ei odotettu tuottavan voittoa.

14) Vaikka yhteisön tuottajien ja ulkomaisten viejien on hyväksyttävä muiden vastaavanlaisia etuja nauttivien tuottajien tavanomainen kilpailu, kyseinen pyyntö oli hylättävä erityisesti seuraavista syistä:

i) perustamis- tai laajennusvaiheessa oleviin viejiin sovellettavista säännöistä ei määrätä tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) 6 artiklassa taikka polkumyynnin ehkäisemistä koskevassa koodissa, eikä säädetä asetuksessa (ETY) N:o 3017/89;

ii) jos yhdelle viejälle myönnettäisiin suotuisampi kohtelu, syrjittäisiin niitä viejiä, jotka eivät ole perustamis- tai laajennusvaiheessa;

iii) tuottajat, jotka ovat tehneet investointeja vasta äskettäin eivätkä ole vielä toivotulla tavalla hyötyneet suurtuotannon eduista, eivät saa sitoutua "etuushintakäytäntöön" eli myymään tosiasiallista normaaliarvoa ja yhteisön teollisuuden hintoja alhaisemmilla hinnoilla siinä määrin, että se voi aiheuttaa merkittävää vahinkoa, oli kyseessä sitten suurtuotannon etujen saaminen tulevaisuudessa, esittäytyminen yhteisön markkinoilla ja niiden tietyn osan valtaaminen tai mikä tahansa muu syy.

Sen vuoksi päätettiin pitäytyä yksinomaan jo valitussa ajanjaksossa kaikkien muidenkin polkumyynnin määrittämisessä käytettyjen seikkojen suhteen, ja kuten muissa asetuksen (ETY) N:o 3017/79 tapauksissa, päätettiin ottaa huomioon kohtuullinen voittomarginaali normaaliarvon laskemiseksi sovellettaessa 2 artiklan 3 kohdan b alakohdan ii alakohtaa.

15) Väliaikaisen tullin käyttöönoton yhteydessä komissio arvioi, että kuuden prosentin voittomarginaali olisi kohtuullinen normaaliarvon laskemiseksi. Yhteisön tuotantopiireissä annettiin ymmärtää, että Singaporen osalta vähintään kahdeksan prosentin voittomarginaali ennen veroja oli tarpeen uudelleeninvestointien huomioon ottamiseksi. Minebea-yhtymä väitti, että sen toiseen Singaporessa sijaitsevaan tuotantoyksikköön oli sovellettava 6,56 prosentin voittomarginaalia. Nämä seikat ja muut Minebea-yhtymän saamat edut huomioon ottaen kuuden prosentin voittomarginaalin soveltamista molempiin tuotantoyksiköihin pidettiin kohtuullisena.

D. Polkumyyntimarginaalit

16) Polkumyyntimarginaalit vahvistettiin lopulta vertaamalla edellä olevassa 11 kohdassa esitetyllä tavalla laskettua normaaliarvoa vientihintoihin "liiketoimi liiketoimelta" -kaavan mukaan, missä samanhintaiset vientitapahtumat yhdistetään ja edellä 2 kohdassa mainittujen osapuolten ilmoittamat uudet tiedot otetaan huomioon.

17) Tässä yhteydessä eräät viejät väittivät, että 16 kohdassa esitetyssä menetelmässä ei otettu huomioon, että tietyissä tapauksissa harjoitettu polku-

myynti korvautui toisissa tapauksissa harjoitetulla "negatiivisella" polkumyynnillä, toisin sanoen niissä liiketoimissa, joissa vientihinta oli normaaliarvoa suurempi. Väitettiin myös, että komissio ilman minkäänlaisia perusteita sovelsi eri menetelmää kuin oli käytetty Japanista peräisin olevien kuulalaakerien tuontia koskeviin aikaisempiin polkumyyntimenettelyihin ja tämän vuoksi komissio ei siis ottanut huomioon sitä, että kyseessä oli erisuuruisten määrien myynti.

18) Ensimmäisen kuulalaakereita koskevan polkumyyntimenettelyn aloittamisesta lähtien komissio on ollut tietoinen "negatiivisen" polkumyynnin ilmiöstä, joka on luonteenomainen useille liiketoimille sekä erityyppisten kuulalaakerien osalta että tietyn erityisen kuulalaakerityypin osalta. Siihen aikaan oli jo todettu, että "positiiviset" polkumyyntimarginaalit voitaisiin korvata "negatiivisilla" marginaaleilla, minkä tuloksena polkumyynti olisi voinut jatkua merkittävässä määrin. Tilanteen selvittämiseksi neuvosto oli asetuksella (ETY) N:o 1681/79([1]) muuttanut olemassa olevaa lainsäädäntöä siten, että polkumyyntimarginaali laskettiin normaaliarvon ja vientihinnan välisenä erotuksena, jolloin "negatiivisen" polkumyynnin käsite ohitettiin.

Normaaliarvon vertaaminen painotettuun keskimääräiseen vientihintaan, joka käsittää myynnin, jonka osalta on harjoitettu polkumyyntiä ja myynnin, jonka osalta ei ole harjoitettu polkumyyntiä, olisi ristiriidassa neuvoston yhteisön polkumyyntisäädöksiin tekemän muutoksen kanssa. Tämän vuoksi komissio kieltäytyi järjestelmällisesti käyttämästä painotettuja keskimääräisiä vientihintoja polkumyyntimarginaalien määrittämisessä, lukuun ottamatta tapauksia, joissa ei hallinnollisista syistä ole pidetty mahdollisena soveltaa "liiketoimi liiketoimelta" -laskentamenetelmää tai kun vientihintojen keskiarvon laskemisella ei olisi ollut minkäänlaista vaikutusta menettelyn yleiseen tulokseen. Aikaisempien kuulalaakereita koskevien menettelyjen yhteydessä tosin arvioitiin, ettei ulkomainen viejä olisi voinut eivätkä komission yksiköt olisi voineet tehdä "liiketoimi liiketoimelta" -laskelmaa liiketoimien suuren määrän vuoksi. Tällä välin kävi kuitenkin ilmi, että kyseistä menetelmää voidaan soveltaa muun muassa toimistoalan teknologisen kehityksen ansiosta.

Asetuksessa säädetään tietyistä tarkistusedellytyksistä ja siitä, että todistustaakka on tarkistuksen hakijalla. Vaikka komission hyväksymää menetelmää arvosteltiin, yhtään moitteettomalla ja asianmukaisella tavalla perusteltua tarkistuspyyntöä ei esitetty. Itse asiassa tutkimuksessa paljastui, että Japanin markkinoilla liiketoimia tai pitkäaikaisia sopimuksia tehtiin yksittäistapauksittain ja että kyseiset suuret tai pienet määrät olivat myyntihintaa määritettäessä vain yksi tekijä muiden joukossa. Todettiin, että 2 artiklan 10 kohdan b alakohdassa tarkoitettua suurten määrien alennusasteikkoa ei ollut olemassa, eikä minkäänlaista pyyntöä myynnin määrän kasvamisen vuoksi syntyneiden kustannussäästöjen huomioon ottamisesta edes ole esitetty.

19) Alustaviin toteamuksiin johtavan tutkimuksen aikana yksi viejistä, NTN Toyo Bearing Co. Ltd, kieltäytyi siitä, että joitakin sen yhteen yhteisöön sijoittautuneista tytäryhtiöistä liittyviä tietoja olisi todennettu. Tämän vuoksi komissio perusti alustavan määrityksen käytettävissä oleviin tietoihin. Väliaikaisen tullin käyttöön ottamisen jälkeen NTN Toyo Bearing Co. Ltd suostui kyseiseen tietojen todentamiseen. Tietojen todentamisen vuoksi polkumyyntimarginaalia alennettiin. Mikään muu tekijä ei vaikuttanut tähän alentamiseen.

20) Sen vuoksi alustavia toteamuksia muutettiin seuraavasti:

JAPANI

— Koyo Seiko Co. Ltd	4,03 %,
— Minebea Co. Ltd	10,91 %,
— Nachi-Fujikoshi Corp.	9,65 %,
— Nippon Seiko KK	14,71 %,
— NTN Toyo Bearing Co. Ltd	11,97 %.

SINGAPORE

— Koyo Seiko Co. Ltd	29,77 %,
— Minebea Co. Ltd	33,89 %.

E. Vahinko

21) Yhtään uutta yhteisön teollisuudelle aiheutuneeseen vahinkoon liittyvää tekijää ei esitetty. Sen vuoksi komissio vahvisti vahinkoon liittyvät päätelmät, jotka esitetään asetuksessa (ETY) N:o 744/84. Komission mielestä lopullisesti vahvistetuista tosiseikoista seuraa, että Japanista ja Singaporesta peräisin olevien syväuraisten, yksirivisten, ulkohalkaisijaltaan enintään 30 mm olevien säteiskuulalaakereiden polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttamaa vahinkoa on pidettävä merkittävänä riippumatta muiden tekijöiden aiheuttamasta vahingosta.

F. Yhteisön etu

22) Yksikään kyseisten kuulalaakerien ostaja yhteisössä ei ilmoittautunut asetuksen (ETY) N:o 744/84 3 artiklassa vahvistetussa määräajassa.

([1]) EYVL N:o L 196, 2.8.1979, s. 1

23) Neuvosto tarkasteli yhteisön etua. Yhteisön teollisuuden kohtaamat erityisen vakavat vaikeudet, sen taloudellinen, sosiaalinen ja strateginen merkittävyys sekä jalostusteollisuuden kustannushintojen nousun suhteellisen laimea vaikutus huomioon ottaen neuvosto päätyi siihen, että toimenpiteiden toteuttaminen on yhteisön edun mukaista. Näissä olosuhteissa yhteisön etujen suojelemiseksi on tarpeen ottaa käyttöön lopullinen polkumyyntitulli Japanista ja Singaporesta peräisin olevien syväuraisten, yksirivisten, ulkohalkaisijaltaan enintään 30 mm olevien säteiskuulalaakereiden tuonnissa.

G. Sitoumukset

24) Hintasitoumuksia ehdotettiin kaikille viejille, joita aiheellisen polkumyyntitullin käyttöönottaminen koski. Neuvottelujen jälkeen näitä sitoumuksia ei kuitenkaan hyväksytty, koska kuulalaakerialalla saatu kokemus on osoittanut, että hintasitoumukset, vaikka niitä yleensä ottaen pidettäisiin hyvinä, eivät ole tyydyttävä ratkaisu, ne saattavat aiheuttaa ristiriitoja ja niiden noudattamista on vaikea valvoa, koska se vie aikaa ja on erittäin kallista.

H. Lopullinen tulli ja väliaikaisen tullin kantaminen

25) Kaksi viejää väitti, että lopullisen tullin käyttöön ottaminen ja väliaikaisena tullina maksettujen rahasummien kantaminen oli laitonta, koska — kuten ne korostivat — ne olivat korottaneet myyntihintojaan yhteisön markkinoilla toisen viejän kuitenkaan ilmoittamatta korotuksen tarkkaa määrää. Tämä väite oli hylättävä, koska sen todettiin perustuvan viiteajanjakson jälkeen toteutuneeseen tapahtumaan. Tutkimusta tehdessään komissio vahvistaa niin sanotun tutkimusajanjakson [katso asetuksen (ETY) N:o 744/84 10 kohta], jolle polkumyyntimarginaali lasketaan. Jos alustava tutkimus osoittaa, että polkumyyntiä on harjoitettu, että sen aiheuttamasta vahingosta on riittävästi näyttöä ja että yhteisön etu vaatii välitöntä toimintaa, voidaan asettaa väliaikainen tulli. Mainitun tullin käyttöön ottamisen jälkeen tosiseikat arvioidaan lopullisesti ja niiden osapuolten, joita asia koskee, esittämät havainnot otetaan huomioon. Tosiseikkojen lopullisessa määrittämisessä viitataan kuitenkin aina viiteajanjaksoon; lopullisia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä määritettäessä on jätettävä huomioon ottamatta väliaikaisen tullin käyttöön ottamisen jälkeen toteutuneet tapahtumat samoin kuin tutkimusajanjakson päättymisen ja väliaikaisen tullin käyttöönottopäivän jälkeiset tapahtumat. Mikä tahansa muu menetelmä tekisi tutkimuksesta käytännöllisesti katsoen jatkuvan ja mahdollistaisi sen, että viejät voisivat vaikuttaa tuloksiin lyhytaikaisilla hinnankorotuksilla, ja muita menetelmiä ei ole hyväksytty asetuksessa (ETY) N:o 3017/79 eikä tullitariffeja ja kauppaa koskevassa yleissopimuksessa (GATT).

Monen vuoden ajan yhteisön sääntönä ja kiistämättömänä menettelytapana on ollut pysyttäytyminen viiteajanjaksossa, elleivät olosuhteet ole olleet poikkeuksellisia ja aiheuttaneet tarvetta pidempiin tutkimuksiin. Hintojen korotuksiin vetoaminen ei ole poikkeuksellinen olosuhde, sillä ei ole epätavallista, että viejä, jonka tavarat ovat polkumyyntitullin alaisia, korottaa myyntihintojaan, erityisesti jos tuojalla on etuyhteys viejään.

Jos polkumyyntitullit lisäksi poistettaisiin ilman eri toimenpiteitä tai jos niitä ei otettaisi lopullisesti käyttöön koskaan viejän ilmoittaessa soveltaneensa korkeampia vientihintoja, ei olisi takeita siitä, ettei polkumyyntiä aloitettaisi uudelleen. Itse asiassa polkumyyntisäädöksissä vahvistetussa järjestelyssä ei säädetä tulleista vapauttamisesta tai väliaikaisina tulleina maksettujen rahasummien kantamatta jättämisestä edellä kuvatun kaltaisissa tapauksissa vaan palautusmenettelystä.

Tämän lisäksi yhden viejän esittämät todisteet sen väitteen tueksi, että se oli korottanut hintoja tarkemmin määrittelemättömällä määrällä, ovat epätäydelliset. Kyseisten kahden viejän toimipaikoissa tehdyn tutkimuksen tulosten perusteella on itse asiassa perusteltua epäillä kyseisen väitteen paikkansapitävyyttä. Nämä epäilykset vahvistaa se seikka, että asetuksen (ETY) N:o 3017/79 15 artiklan mukaisesti esitettiin yksi palautuspyyntö, jossa nimenomaisesti myönnetään polkumyynti 13,23 prosentin tullimäärällä väliaikaisen tullin käyttöön ottamisen ja 31 päivän toukokuuta 1984 välisenä aikana.

26) Koyo Seikon Singaporesta tulevasta viennistä todettiin, että kyseinen vienti päättyi samaan aikaan kuin Koyo Seikon järjestely erään Singaporelaisen tuottajan kanssa päättyi; tämän vuoksi ei ole tarpeen kantaa tullia tältä viejältä.

27) Kaikkien edellä mainittujen tulosten perusteella lopullisen polkumyyntitullin määrien on oltava alhaisempia kuin väliaikaisen tullin määrien, paitsi Minebean Japanista viemien kuulalaakerien osalta.

28) Väliaikaisena polkumyyntitullina maksetut rahasummat on kannettava lopullisesti käyttöön otetun tullin enimmäismäärään saakka,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Yhteisen tullitariffin nimikkeeseen ex 84.62 kuuluvien ja Nimexe-koodia ex 84.62-01 vastaavien Japanista ja Singaporesta peräisin olevien syväuraisten, yksirivisten, ulkohalkaisijaltaan enintään 30 mm olevien säteiskuulalaakereiden tuonnissa otetaan käyttöön lopullinen polkumyyntitulli.

2. Tullimäärät, jotka ilmaistaan prosentteina nettohinnasta tullaamattomana vapaasti yhteisön rajalla, vahvistetaan seuraavasti:

Valmistajat/viejät	*Polkumyyntitullin määrä*
JAPANI	
— Koyo Seiko Co. Ltd	4,03 %
— Minebea Co. Ltd	10,91 %
— Nachi-Fujikoshi Corp.	9,65 %
— Nippon Seiko KK	14,71 %
— NTN Toyo Bearing Co. Ltd	11,97 %
— Muut	14,71 %
SINGAPORE	
— Minebea Co. Ltd	33,89 %
— Muut	33,89 %.

3. Mainittuun tulliin sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä.

2 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 744/84 mukaisesti väliaikaisena polkumyyntitullina maksetut rahasummat kannetaan lopullisesti lopullisen polkumyyntitullin vastaavien määrien enimmäismäärään saakka.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä heinäkuuta 1984.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. O'KEEFFE